

Ewa Hyży

Współczesny feminizm polityczny –

utopie, eskapizm, czy „(a)normalne” teorie zmian społecznych?

[*résumé*]

W niniejszym artykule przedstawiam problematykę utopii feministycznej występującej na dwóch płaszczyznach: opisowej (teoretyczno/filozoficznej) i normatywnej (doktrynalnej). W ramach pierwszej wskazuję na pozytywną obecność elementów myślenia utopijnego w kilku szeroko dyskutowanych feministycznych teoriach odmiennych politycznych orientacji, mimo zgłaszanych przez niektóre autorki tych teorii sprzeciwów. Zaczęę od przypomnienia polemiki Richarda Rorty'ego i Nancy Fraser z początku lat 90., by przejść do teorii Fraser, a także skrótowo przedstawiam teorie oraz „podejście możliwości” Marthy Nussbaum oraz przeciwną jej, postmodernistyczną, nomadyczną etykę Rosi Braidotii. Przechodząc na drugą płaszczyznę, przyjmuję, że bez zdecydowanych elementów utopijności w programach ruchów emancypacyjnych nie można spodziewać się ich szerszego oddźwięku i uczestnictwa w trans-narodowej przestrzeni publicznej, a więc wpływu na zamierzone zmiany w globalizowanej świadomości społecznej. W powyższym kontekście przedstawiam i ustosunkowuję się również do historii i programu Polskiej Partii Kobiet jako sformalizowanej postaci ruchu kobiet.